

Ciprian Porumbescu, un cântăreț al neamului românesc

Ciprian Porumbescu s-a stins din viață în zorii zilei de 6 iunie 1883 la Stupca, când ciocârlia își ia zborul spre seninul înalt.

A fost înmormântat în cimitirul din Stupca, cu pajiști înflorite, alături de mama sa. Corpul său a fost coborât sub rădăcina stejarilor pe care îi îndrăgea din copilărie. Ciprian Porumbescu își începea somnul prea devreme, la o vârstă când Neamul Românesc ar fi avut nevoie de sufletul lui plin de cântece.

Delegații de la „Junimea română” i-au cântat la căpătâi *Tricolorul*. Părea că niște hohote de plâns penetrează cadența melodiei cunoscute de toți. Să fi plâns țărani pe iubitul lor “Domnișor Țiprian”?

PAGINA 6

Secretele pergamentelor de la Marea Moartă, încă necunoscute

Manuscrisele de la Marea Moartă au mai mult de 2.000 de ani și au fost descoperite în anii '50. Unul dintre cele mai bine conservate este „Pergamentul Templului”. Acesta a fost descoperit în jurul anului 1956 de către un grup de beduini și vândut unui negustor de antichități. Din cauza condițiilor impropii în care anticarul a depozitat respectivul pergament acesta a ajuns în condiții fragile pentru oamenii de știință. În prezent, acest pergament este cel mai subțire din întreaga colecție, aproximativ a zecea parte dintr-un milimetru și totuși, materialul rezistă pe întreaga lungime de opt metri.

Cercetătorii au studiat pergamentul și au aflat faptul că pentru realizarea acestuia s-a folosit o tehnică necunoscută anterior. Această tehnică folosea un amestec de sulf, sodiu și calciu, care era întins pe suprafața pergamentului. Oamenii de știință sunt de părere că stratul anorganic descoperit pe suprafața pergamentului face parte dintr-o tehnică nouă și că acesta este responsabil pentru integritatea de-a lungul mileniilor a acestuia. Interesant este faptul că substanțele folosite pentru stratul superior nu sunt originare din apa Mării Moarte.

1 octombrie, Ziua Cafelei. Prima cafenea din Europa s-a deschis la Veneția în anul 1645

Cafenea din Londra din secolul XVII

PAGINA 4

Proiectul final al Hotelului Dacia, votat în ședința consiliului din 13 septembrie 1900

Chestiunea care se poate considera șarpele de mare al orașului, care se tot dezbate de ani de zile, și-a găsit rezolvarea după cinci ani. Este vorba de vechea clădire a tribunalului, care a făcut obiectul multor combinații timp de doi ani. Acum, consiliul a hotărât definitiv ca în locul clădirii respective să fie construit un hotel-restaurant corespunzător epocii noastre. (Era vorba de hotelul Dacia.) Când proiectul a fost gata, și au fost ordonate niște modificări din partea ministerului, un anumit curent de opinie s-a opus, și a lipsit foarte puțin ca o muncă de trei ani să fie zădărnicită. Chiar trebuie să ne mirăm de acea lipsă de informare și supărare cu care adversarii hotelului-restaurant s-au opus construcției. Cu toate că nicio chestiune nu a fost așa de bine pregătită și explicată din toate părțile ca problema hotelului-restaurant.

PAGINA 2

Din 1 octombrie, în Rusia se interzice fumatul pe balcon

Fumătorii ruși vor rămâne fără un spațiu clasic de fumat, după ce Ministerul pentru Situații de Urgență a anunțat că fumatul pe balcoanele blocurilor va fi interzis în conformitate cu noile reglementări privind incendiile, informează BBC, citată de Agerpres. Potrivit noilor reguli, “aprinderea focului” este interzisă pe balcoanele apartamentelor, precum și în zonele de living ale căminelor și hotelurilor.

Aprinderea chibritelor și fumatul intră și ele în această categorie, conform oficialilor. De asemenea, activități precum aprinderea unei lumânări sau a unui grătar vor fi interzise, potrivit relațiilor.

Inițial, a existat o confuzie cu privire la includerea fumatului în rândul activităților vizate de interdicție - un responsabil din industria tutunului insistând că noile reguli se referă doar la “alcoolici care fac kebab pe balcon” - însă ulterior oficialii Ministerului citat au confirmat că și fumatul va fi interzis.

Încălcarea noilor reguli pentru prevenirea incendiilor ar putea atrage o amendă de până la 3.000 de ruble (47 USD), în timp ce lăsarea unei țigări aprinse care provoacă un incendiu va putea aduce acuzații penale.

“Semn - Pomul Vieții”, o înflorire de culori și simboluri în sălile Muzeului

PAGINA 5

În ce moment știi exact că ești îndrăgostit?

PAGINA 7

Daniel Săveanu, implicat sufletește în problemele oamenilor străzii

PAGINA 3

Chestiunea hotelului și restaurantului este una importantă, însă niciuna dintre părți nu putea să spună exact dacă construirea lui va fi ceva benefic sau ceva rău pentru oraș. Interesul dezvoltării oricărui oraș pretinde însă ca progresul să nu fie blocat de niște piedici minore.

Sămânță de trifoi falsificat

Comisia de administrație publică a consiliului a confirmat la ședința din 10 a lunii curente amenziile pentru falsificarea sămânței de trifoi și pentru alte ne-reguli, amenzi aplicate împotriva lui Horváth Mór - 50 de coroane -, Kaufman Dávid - 130 de coroane -, soția lui Markovits Ábrahám - 250 de coroane. Cazul lui Klein Vilmos, care a fost amendat de prima instanță de 4 ori la suma cu 2500 de coroane va fi înaintat cu actele doveditoare ministrului agriculturii.

Din partea redacției

Domnului D., loco. Chiar că trebuie să ne mirăm asupra onoratei dv scrisori! Dv recunoașteți că articolul nostru din 10 septembrie este unul cu avânt și în el se manifestă un sentiment patriotic, însă Dv obiectați că autorul este un „rabin evreu”. Dumneavoastră vă considerați un om independent și cu sentimente democratice, dar nu observați acea mare contradicție care există între principiile Dv. Cauza acestei contradicții, după noi, oricât să menajăm lucrurile, este totuși un pic de antisemitism. Dar, chiar privind din acest punct de vedere lucrurile, Vă întrebăm cu respect: ce fel de politică adâncă ar fi cea care ar închide spațiul public față de un rabin evreu să-și demonstreze simțămintele patriotice în fața marelui public?

Teatru

Așa cum am aflat, noul director al teatrului nostru, Szalkay Lajos, va deschide stagiunea în data de 29 septembrie. Ca spectacol de deschidere se va juca noua operetă „Micul fugar”. Pentru străngere de abonați, se află în orașul nostru secretarul teatral Krémer Sándor, care va vizita publicul. Raportul preliminar despre stagiune va fi distribuit în zilele următoare.

(Szamos, 13 septembrie)

Călătoria elevilor la Paris

Elevii maghiari vor face în data de 22. sept. din nou călătoria în masă la Paris, cu cele mai mari facilități posibile, pentru că pentru călătoria de 10 zile cu cazare și masă se percep 231 de coroane cu un bilet de clasa III., resp. 291 de coroane cu bilet de clasa II. După fiecare 15 elevi plătitori, al 16-lea elev călătorește gratuit. De aceste facilități pot beneficia și părinții și membrii de familie ai elevilor. Ministrul educației a acordat pentru elevii care călătoresc la Paris o vacanță de 10 zile. Înscrieri se fac la direcțiunea fiecărui gimnaziu. Recomandăm cu căldură această ocazie favorabilă elevilor noștri și părinților interesați.

(Szamos, 20 septembrie)

Informația Zilei

ISSN 1222-4715

Director general - D. Păcuraru

Director editor: Ilie Sălceanu

Redactor șef supliment - Adriana Zaharia
(Informația Zilei de Duminică și Sănătate și Frumusețe, Informația TV)

Redacția Satu Mare:

str. Mircea cel Bătrân nr. 15

Satu Mare, cod 440012

Telefon: 0261-767300

e-mail: redactiasm@informatia-zilei.ro

www.informatia-zilei.ro

Proiectul final al Hotelului Dacia, votat în ședința consiliului din 13 septembrie 1900

Înmulțirea stâlpilor electrici din oraș era considerată inestetică

Adoptarea finală a proiectului noului hotel

Este foarte grea rezolvarea unor chestiuni de interes public în așa fel ca rezolvarea respectivă să stârnească ceva liniște în fiecare strat al publicului, chiar dacă nu o mulțumire generală. Pentru că este în natura oamenilor să considere foarte des chestiunile generale ca ele fiind interesele lor, și ba din principiu, ba din niște calcule să se dezmințim pentru a nu pierde simpatia ori bunăvoința altora, sau să le câștige acestea pentru propria lor persoană. Însă prin acest lucru se și termină independența lor, ei fiind convinși că, câte o idee venită din partea altora este de fapt ideea lor proprie. Acest lucru se poate constata des când este vorba de rezolvarea unor chestiuni de interes public, când nimănui nu-i este clar în ce direcție se va manifesta gândirea unor semenii. Așa s-a întâmplat deja foarte des și așa am constatat și în cursul ultimei ședințe a consiliului. Unii bărbați care și-au manifestat mai des convingerile, uitând de demnitatea consiliului, s-au dat la niște expresii pentru care a fost nevoie ca ei să fie sancționați.

De mult nu am avut parte de o astfel de ședință în care părțile s-au privit reciproc aproape cu ură. Cu toate că nu aveau niciun motiv pentru asta. Chestiunea hotelului și restaurantului este una importantă, însă niciuna dintre părți nu putea să spună exact dacă construirea lui va fi ceva benefic sau ceva rău pentru oraș. Interesul dezvoltării oricărui oraș pretinde însă ca progresul să nu fie blocat de niște piedici minore.

Dar, revenind la ședință, putem relata de fapt despre trei ședințe. A avut loc o ședință extraordinară privind schimbul casei pădurarului și a terenurilor aferente din pădurea Cioncheștii Mici. Botos György a făcut o ofertă pentru un schimb cu o compensație de 800 de coroane. Consiliul a aprobat tranzacția. Cealaltă ședință extraordinară a avut ca obiect achiziționarea unui teren pentru grădinița orașului. Consiliul a ales din mai multe oferte terenul de pe str. Rákóczy (M. Viteazul) nr. 25 și a aprobat proiectul contractului de achiziție.

Punctele de pe ordinea de zi a ședinței ordinare nu au prezentat niciun interes deosebit, cu excepția unuia. Raportul lunar al primarului a enumerat construcția băii de abur, începerea așezării pavajului de ceramită, construcția liniei ferate electrice, despre care primarul spune că va fi predată circulației peste o lună. Apoi el raportează că s-a instituit carantina din cauza pestei porcine.

Primul punct mai interesant a fost decretul emis de Majestatea Sa cu ocazia aniversării vârstei de 70 de ani, care a fost ascultat de membrii, aceștia ridicându-se în picioare și cu ovații.

A urmat o adresă a ministrului de finanțe în care anunță orașul că nu poate iniția o lege privind scutirea de impozit în urma recoltei de struguri. Consiliul a luat la cunoștință adresa respectivă.

Proiectul hotelului a fost realizat de arhitecții Bálint Zoltán și Jámber Lajos din Budapesta, iar la executarea lucrărilor s-au angajat firmele Frații Grünwald și Schiffer din Budapesta pentru 228.000 forinți

Au urmat câteva chestiuni mai mărunte. Răspunzând la o adresă din minister privind naționalizarea serviciului de medic veterinar, consiliul a hotărât să se formuleze o adresă către minister ca să fie numit în oraș un medic veterinar regal și imperial al cărui sediu să fie în acest oraș, dar orașul dorește să păstreze în continuare și postul actual al medicului veterinar al orașului. Consiliul a ordonat efectuarea unor reparații la chioșcul din Grădina Kossuth din sumele acordate amenajării grădinii respective.

Chestiunea care se poate considera șarpele de mare al orașului, care se tot dezbate de ani de zile, și-a găsit rezolvarea după cinci ani. Este vorba de vechea clădire a tribunalului, care a făcut obiectul multor combinații timp de doi ani. Acum, consiliul a hotărât definitiv ca în locul clădirii respective să fie construit un hotel-restaurant corespunzător epocii noastre. (Era vorba de hotelul Dacia.) Când proiectul a fost gata, și au fost ordonate niște modificări din partea ministerului, un anumit curent de opinie s-a opus, și a lipsit foarte puțin ca o muncă de trei ani să fie zădărnicită. Chiar trebuie să ne mirăm de acea lipsă de informare și supărare cu care adversarii hotelului-restaurant s-au opus construcției. Cu toate că nicio chestiune nu a fost așa de bine pregătită și explicată din toate părțile ca problema hotelului-restaurant. Și totuși, lucrurile de cuvânt au arătat că oponenților nu le este clară chestiunea, sau ei vor dezinformarea altora. În toate luările de cuvânt s-a putut observa caracterul exagerat și nefondat al motivației, la unii stărnind ceva efect doar amenințarea că această chestiune va avea ca urmare impunerea unui impozit suplimentar enorm de mare. Însă mare

parte a membrilor și-a menținut poziția după explicațiile primite. Și astfel, chestiunea construcției hotelului-restaurant a fost decisă prin vot. După votul exprimat de această ședință agitată, toată lumea s-a liniștit, cu toate că un opozant a fost împotriva propunerii ca problema acum bine cunoscută să se tranșeze prin vot.

Așa cum se știe, hotelul și restaurantul a fost proiectat de către arhitecții Bálint Zoltán și Jámber Lajos din Budapesta, iar la executarea lucrărilor s-au angajat firmele Frații Grünwald și Schiffer din Budapesta pentru 228.000 forinți. Modificările ordonate de minister au fost efectuate în așa fel că nici caracterul clădirii, nici ornamentația exterioară nu au suferit modificări, și totuși s-a reușit reducerea cheltuielilor cu 1000 de forinți. În urma lămuririlor solicitate și primite, s-a supus la vot chestiunea, și consiliul a acceptat cu 41 de voturi pentru și 25 de voturi împotriva proiectului și a hotărât trimiterea rezultatului votului spre confirmare către ministerul de interne.

Stâlpii din oraș

Paralel cu extinderea rețelei electrice se tot înmulțesc stâlpii în oraș. Dacă considerăm numărul crescând al stâlpilor ca fiind un indicator al dezvoltării, atunci peste 50 de ani vom avea atât de mulți stâlpi încât putem cultiva hamei pe străzile noastre. Nu putem socoti ce avantaje uriașe ne va aduce extinderea rețelei electrice, însă este sigur că acești stâlpi strâmbi strică enorm aspectul unui oraș ordonat. Ar trebui să ne străduim să schimbăm acești stâlpi și pari strâmbi cu niște stâlpi de fier, mai mult, poate era mai

bine să amplasăm de la bun început astfel de stâlpi. Ei costă mai mult decât cei de lemn, însă ei ar avea o capacitate de susținere cât 50 de stâlpi de lemn, iar dobânda unui împrumut contractat pentru această investiție nu ar fi mai mare ca prețul schimbării și susținerii acestor stâlpi de lemn.

Ce bine ar fi dacă ar exista în orașul nostru o comisie de înfrumusețare, care ar atrage atenția celor vizați asupra unor astfel de aspecte și ar promova bunul gust. Cândva a și existat o astfel de comisie, și nu știm de ce nu mai este. Sau poate am făcut deja niște progrese atât de mari încât nu mai este nevoie de ea?

Circulație îngreunată pe podul de fier

Șinele liniei ferate electrice în construcție trec pe la mijlocul podului de fier. Este vorba de un lucru normal pentru că în acest fel greutatea trenurilor se împarte în mod egal pe structura podului. Dar este un lucru mai puțin normal că spațiul dintre cele două șine nu este umplut cu nimic, și astfel va fi îngreunată circulația pe pod. Mai ales în zilele de miercuri, când circulația este mai intensă, roțile căruțelor care circulă în direcții diferite ajung adesea între cele două șine de unde nu pot ieși prea ușor. Dacă spațiul dintre cele două șine ar fi umplut cu ceva, circulația ar fi mult mai ușoară. Această problemă trebuie rezolvată cât mai repede pentru că situația așa cum este ea acum este una insuportabilă.

(Szamos, 13 septembrie 1900)

Veres Istvan, Adriana Zaharia

“Dacă nu ai suflet, nu ai cum să lucrezi cu acești oameni pentru că nu îi poți înțelege. Trebuie să te cobori la nivelul lor, să simți omul care dorește să fie ajutat. Nu ai cum să te implici emoțional oricât de puternic ai vrea să pari. Durerea din sufletul multora e prea mare ca să nu te doboare și așa iată ajungi să îi mulțumești lui Dumnezeu pentru ceea ce ai acasă.”

INTERVIU

Daniel Săveanu: nu există pe pământ vreun lucru mai valoros decât sufletul

Pentru a lucra în domeniul asistenței sociale ai nevoie de suflet mare, trebuie să cunoști foarte bine paleta emoțiilor și să știi să gestionezi la fel de bine toate emoțiile ce trec prin filtrul sufletului, al creierului, al tău ca ființă umană.

Pe Daniel Săveanu, cel al cărui nume e legat de Centrul Social de Urgență Satu Mare (pe care l-a coordonat ani la rând), cunoscut în rândul oamenilor drept Adăpostul de Noapte pentru oamenii fără un acoperiș deasupra capului, îl știu mai mult sau mai puțin numeroși cititori ai Cotidianului Informația Zilei, respectiv telespectatorii postului Informația TV. A fost de nenumărate ori interlocutorul nostru în problemele cu care se confruntă oamenii străzii, a făcut apeluri umanitare pentru a ajuta beneficiarii acestui centru, a făcut și face în continuare ceva, și nu puțin, în orașul Satu Mare. Considerăm că merită să încercăm preț de câteva momente, prin ochii invitatului nostru din acest număr al Suplimentului Informația de Duminică, să descoperim lumea așa cum o vede omul ce zi de zi cunoaște povești de viață, omul care zi de zi e în mijlocul celor nevoiași.

- Pentru început, Daniel, am să te rog să te prezinți cititorilor noștri.

- În primul rând vreau să mulțumesc Cotidianului Informația Zilei pentru această ocazie de a mă face un pic mai cunoscut în rândul cititorilor. Sunt de loc din Arduș, iar acum că mă gândesc, cele mai frumoase amintiri ce le port în suflet sunt din Arduș și Gerăuș, locurile copilăriei mele. Aș fi foarte bucuros dacă toți copiii din ziua de azi ar trăi fericirea acelor vremuri și locuri. Așteptam cu nerăbdare vacanțele să pot merge la bunici pentru a lua parte la toate muncile câmpului. Umblam desculți, îngrijeam animalele și păsările din gospodărie cât era ziua de lungă. De sărbători trăiam sfințenia și liniștea din sat. Mergeam cu atâta drag la biserică și la un moment dat îmi amintesc că am ajuns să știu pe de rost toată liturgia. Anii copilăriei i-am petrecut mai mult la bunici sau în curtea școlii, mama mea fiind pedagog la un internat cu sute de elevi din județ. Fiecare după-masă era o bucurie. Tata era veterinar și sigur că ar fi vrut să urmez și eu această cale, motiv pentru care m-am înscris la un Liceu Agricol din Livada. Sincer, m-am înscris acolo doar de dragul lui, nu mă vedeam niciodată făcând asta. Noroc că în ultimii ani de liceu a venit Revoluția și s-au deschis alte posibilități. Eram un elev silitor, mereu printre primii cinci din clasă.

- O dovadă să socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din târg e iată aceea că de la liceul agricol te-ai îndreptat spre ceva diferit.

- Da. După liceu am absolvit Școala postliceală de asistenți medicali. Atunci era greu să intri la această instituție de învățământ, eram foarte mulți pe un loc. Când am terminat școala postliceală am mers în armată și apoi am ajuns iată în anul în care viața mea a luat o turnură radicală, dacă pot să îi spun așa, o cotitură de gen. L-am pierdut pe fratele meu și am văzut cum își

poate pune suferința amprenta pe sufletele oamenilor. Am început să lucrez în Policlinica Veche, la Radiologie, mai apoi la spital. Mi-am completat și studiile și am absolvit Facultatea de Litere la Universitatea de Nord Baia Mare, am făcut un curs postuniversitar Tehnici și Practici în asistența socială. Am absolvit Facultatea de management, Academia Comercială Satu Mare, Facultatea de Medicină și Farmacie, specializarea asistență medicală UVG Satu Mare.

- Când ai început să muncești cu oamenii străzii?

- Munca cu oamenii străzii am început-o în anul 2000. Atunci, o colegă de-a mea mi-a spus că o fundație din Satu Mare angajează personal pentru un adăpost de noapte ce funcționa pe strada Crișan și urma să se mute pe strada Gladiolei, unde e și în ziua de azi. Prima experiență m-a marcat foar-

te tare. Din gară am mers pe jos pe strada Crișan, afară ploua ușor. După câteva sute de metri am văzut un șir de oameni ce stăteau în fața unei porți. Majoritatea aveau capul plecat. Unii erau ușor băuți. Separat, un grup de tineri gălăgioși și câteva tinere pe care privindu-le îți dădeai seama că sunt de la casele de copii. Cu toate că eram obișnuit cu sute de oameni în jur, mama fiind pedagog la casa de copii din Arduș, privirile oamenilor rezemați de gardul acela m-au marcat profund. Se simțea un miros de haine ude și plutea în aer o durere pe care nici nu o pot descrie în cuvinte. Am trăit în urma acestui prim contact câteva zile pline de frământări. Nu știam ce să fac. Eram conștient că o bună parte din ei au tot felul de afecțiuni medicale, unii aveau păduchi și alte necazuri. Colectivul era unul frumos, tânăr la Fundația Hans Lindner. După câțiva ani, proiectul fundației nu a mai primit fi-

- Adăpostul de noapte. În fiecare beneficiar ai văzut omul. Ce înseamnă munca într-un adăpost de acest gen, cum e să lucrezi cu oamenii care din diverse motive au ajuns pe stradă?

- Am petrecut sute de ore în acești ani ascultând poveștile lor de viață. Am învățat multe. Am simțit uneori atât

de multă durere în sufletul multora din ei încât nu aveam cum să mă abțin și să nu plâng. Mi-au curs șiroaie de lacrimi în suflet. Vreau să spun că nu există pe pământ vreun lucru mai valoros decât sufletul. Dacă am pune într-o balanță pe o parte lumea întreagă cu toate bogățiile, frumusețile și plăcerile ei, iar pe cealaltă parte un singur suflet omenesc, balanța se va înclina spre partea acestuia din urmă. Am înțeles că Dumnezeu nu este o balanță, un cântar, și-am dat, îmi dai. Dumnezeu este iubire. Dumnezeu este un Tată iubitor, înțelegător, atotcuprinzător, iertător și oricât de mult a greșit cineva sau oricât de mult rău a făcut cineva, Dumnezeu îi va oferi o șansă prin oamenii pe care îi trimite să se ocupe de el, să îl ajute.

- Ce calități trebuie să aibă persoanele care vor să lucreze cu oamenii aceștia mai nevoiași, cu cei ce nu au un acoperiș deasupra capului?

- Dacă nu ai suflet, nu ai cum să lucrezi cu acești oameni pentru că nu îi poți înțelege. Trebuie să te cobori la nivelul lor, să simți omul care dorește să fie ajutat. Nu ai cum să te implici emoțional oricât de puternic ai vrea să pari. Durerea din sufletul multora e prea mare ca să nu te doboare și așa iată ajungi să îi mulțumești lui Dumnezeu pentru ceea ce ai acasă.

- Cât de sensibilă e comunitatea locală la drama acestor oameni?

- În prag de sărbători și când vine gerul, oamenii se sensibilizează. În rest, din păcate, trecem cu nepăsare pe lângă ei, îi stigmatizăm și îi judecăm fără să vrem. Am spus de atât de multe ori că judecata vine dintr-o lipsă de iubire, sărăcia și suferința nu iartă pe nimeni. Niciodată nu avem de unde să știm că am putea ajunge în locul lor. Mă gândeam de multe ori la ce e în sufletul multora din ei, să nu ai tu nimic decât două pungi de-un leu cu câteva haine. Și am zis: Doamne, dacă e adevărat că sufletul când vine în această viață știe la ce urmează să fie supus, am zis că ar trebui să ne închinăm în fața frumuseții sufletului lor. Gândiți-vă cum e să trăiești o viață într-un corp cu o dizabilitate, să fii umilit și etichetat de cei din jur și, cu toate acestea, să ai puterea să zâmbești. Mă bucur totuși că de o vreme comunitatea a început să se implice. Un rol deosebit îl are presa, dar și rețelele de socializare care transmit mesajul nostru și problemele cu care se confruntă centrul.

- Acum, pe final, am să te rog să ne spui dacă din experiența ta în domeniul asistenței sociale ai schimba ceva anume?

- Dacă ar fi să pot să schimb ceva, da, aș face-o! Aș simplifica mult toată hârtologia pentru a le oferi posibilitatea celor ce vor să ajute acești oameni cu adevărat să poată să facă asta. Și aș vrea ca toți cei care doresc să ajute să se implice și emoțional, să nu urmărească doar unele aspecte precum financiar, material. M-aș mai bucura să văd că oamenii nu mai etichetează ceva ce nu înțeleg. Dacă nu putem empatiza cu cel în suferință, măcar să nu îl huiduim, că vorba aceea, nu există pădure fără uscăciuni și nici lanuri de grâu fără flori de mac.

A consemnat Ioana Vladimirescu

1 octombrie, Ziua Cafelei. Prima cafenea din Europa s-a deschis la Veneția în anul 1645

Boabele de cafea au ajuns la cel mai mic preț din ultimii 15 ani. Organizația Internațională a Cafelei a lansat o petiție

Savuroasă, neagră, aromată și încărcată de istorie... Cafeaua. În 1 octombrie este Ziua Internațională a Cafelei și ne-am propus să scriem câteva cuvinte despre această băutură neagră care nu lipsește din viața de zi cu zi a majorității populației globului. Dacă ar fi să începem cu o definiție, potrivit Wikipedia am spune că e băutură de culoare neagră ce conține cafeină și se obține din boabe de cafea prăjite și măcinate.

Aceste boabe de cafea sunt de fapt fructele arborilor de cafea ce se identifică în două varietăți: Coffea arabica și Coffea robusta. Arabica ne oferă cele mai fine arome, pe când Robusta este mai amară și mai puțin aromată. Calitatea cafelei este influențată în mod direct de locul în care se cultivă și procesul prin care trec boabele de cafea. Înainte de a povesti despre istoria cafelei, ne oprim puțin la semnificația zilei de 1 octombrie. Practic, Ziua Internațională a Cafelei se sărbătorește la inițiativa Organizației Internaționale a Cafelei. Primul an în care s-a marcat prin diverse evenimente și campanii Ziua Internațională a Cafelei a fost 2015. O zi dedicată atât celor ce produc delicioasa băutură, cât și celor ce o consumă, nu puțini la număr. Din 2015 încoace, zeci de țări de pe globul pământesc marchează această zi. Decizia de a o înscrie în calendarul evenimentelor internaționale a venit de fapt în anul 2014, când statele membre ce fac parte din Organizația Internațională a Cafelei au decis să organizeze prima zi internațională a cafelei în 2015 pentru că de fapt coincidea cu cea de-a 115-a sesiune a Consiliului Internațional al Cafelei și cu primul Forum global al cafelei ce a avut loc la Milano, în Italia, cu participarea a peste 150 de state.

Arborele de cafea a fost descoperit în Etiopia de un păstor

Încă de la bun început, prin marcarea acestei zile inițiatorii și-au dorit nu doar să promoveze industria cafelei, ci să facă foarte bine cunoscut drumul, călătoria boabelor de cafea de la plantație până în magazinul de lângă casă și activitatea pe care o depun oamenii ce sunt implicați în procesul ce conduce la savurarea fiecărei cești de cafea. Povestea cafelei începe în urmă cu foarte mult timp. Se spune că arborele de cafea și cultura de cafea au luat naștere în Etiopia, unde în jurul anului 805 după Hristos un păstor pe nume Khalid a observat că oile sale, după ce mâncau boabele roșii ale arborelui, erau foarte active. A mâncat la rândul său din boabe și a remarcat efectul, neoprindeu-se însă aici. A mers mai departe și le-a povestit unor călugări despre ce descoperise el. Se spune că acei călugări nu l-au crezut la început, dar au încercat boabele și au descoperit că, după ce le mănâncă, reușesc să rămână treji în timpul slujbelor. I-au dat un nume: "qahwa", cuvânt care în limba arabă înseamnă revigorant. De la musulmani, cultivarea și consumul cafelei s-a răspândit apoi în India, Italia și tot restul Europei, în Indonezia și Statele Unite ale Americii. Iată că în zilele noastre, arborele de cafea e cultivat în peste 70 de țări, în special în America Latină, Asia și Africa.

Cafeaua este adusă la Constan-

Drumul cafelei din Yemen spre Londra, secolele 10-17

Grup de ofițeri la o cafea: 1914, Chipuri din Marele Război: viața în imagini a combatanților din Bistrița-Năsăud, Cluj-Napoca, Argonaut, 2018

tinopol în 1453, când se și deschide prima cafenea din lume

Se spune că Provincia Zemen din peninsula Arabia a fost vreme îndelungată singura sursă de cafea. Dincolo de legendele pe seama cafelei, primele referințe la cafea sunt din secolul 9. Boabele care ieșeau din portul yemenit Mocha erau păzite și nicio plantă fertilă nu avea voie să iasă din țară. La început, cafeaua este privită ca un aliment și nu o băutură, iar în Orient toate păturile sociale aveau acces la ea. Ca băutură caldă este preparată din secolul al 10-lea. În Europa, cafeaua ajunge prin portul Veneția, nodul

comercial cu negustorii arabi, devenind populară când este oferită ca alternativă la băuturile reci. Cafeaua este adusă la Constantinopol în 1453, când se și deschide prima cafenea din lume. E interesant că această băutură, cafeaua, e declarată permisă creștinilor de către Papa Clementin al optulea. În Europa, prima cafenea se deschide la Veneția în 1645, iar mai apoi la Paris în 1672. Cafeaua este la ora actuală una din cele mai consumate băuturi calde din lume.

Organizația Internațională a Cafelei a fost înființată în 1963 la Londra

Cafeneaua Florian din Veneția datează din anul 1720. Funcționează și astăzi

Revenind la Ziua Internațională a Cafelei, așa cum scriam în rândurile de mai sus ea e marcată la inițiativa Organizației Internaționale a Cafelei. Deși nu se sărbătorește de foarte mulți ani, organizația care a propus marcarea acestei zile are o istorie bogată. A fost înființată în anul 1963, la Londra, sub auspiciile Organizației Națiunilor Unite. Încă de atunci, cafeaua verde neprăjită era una din cele mai tranzacționate mărfuri agricole din lume, având iată o importanță economică majoră. Pentru buna cooperare între state, boabele de cafea circulând, era nevoie de acorduri. Organizația Internațională a Cafelei, care are 77 de membri, este și entitatea care administrează Acordul internațional privind cafeaua. E un instrument important în dezvoltarea cooperării. Primul acord a intrat în vigoare în anul 1962, fiind activ vreme de cinci ani. Apoi au fost semnate multe altele, în '68, '76, '83, '94 și 2001, cel mai recent datând din 2011. Ce înseamnă aceste acorduri internaționale de cafea între state? De exemplu, între 1962 și 1968 au fost două acorduri. Documentele conțineau dispoziții cu privire la aplicarea unui sistem de cote și au contribuit la stabilizarea prețurilor de-a lungul anilor viitori, până în 1972, producția de cafea devenind una echilibrată. Sistemul de cote s-a prăbușit în 1973 ca urmare a unor modificări în modelul de cerere și ofertă ce au condus la creșterea prețurilor.

Următorul acord e din 1976. Conform Wikipedia, în 1975 un mare îngheț în Brazilia a afectat cultura de cafea, iar Brazilia era cel mai mare producător de cafea din lume. Creșterea prețurilor la

cafea s-a produs brusc la vremea respectivă. Era necesar un nou acord prin care s-au suspendat cotele (dar au fost reintroduse patru ani mai târziu). De-a lungul anilor, până la acordul din urmă, activitatea Organizației Internaționale a Cafelei s-a îmbunătățit constant.

Petiție online pentru susținerea producătorilor de cafea

Cei interesați despre mai multe detalii referitoare la ediția din acest an a Zilei Internaționale a Cafelei pot accesa pagina special creată de Organizație, www.internationalcoffeeday.org, pagină pe care sunt publicate detalii despre producția mondială de cafea, statistici referitoare la preț, precum și o petiție online, pledoarie pentru a-i sprijini pe agricultorii care se ocupă de cultivarea cafelei. Peste patru mii de oameni au semnat până acum petiția. Potrivit datelor Organizației Internaționale a Cafelei, din cauza declinului dramatic al prețurilor cafelei, care a ajuns la cel mai scăzut nivel din ultimii 15 ani, milioane de producători de cafea se străduiesc din răsputeri să-și câștige existența și să asigure traiul de zi cu zi al familiei lor.

Încheiem materialul despre cafea prin a enumera câteva din calitățile acestei băuturi savurate în lumea-ntreagă: are numeroase substanțe antioxidante, vitamina B, C, E, caroten, lipide, nu conține calorii și completează necesarul de minerale precum fier, potasiu, magneziu și mangan, e furnizor de vitamine și stimulator al metabolismului. Desigur, consumată cu moderație.

Maria V.

De la studenți talentați la artiști demult consacrați, toți cei ce au contribuit arată cum arta poate vorbi, fără încrâncenare, despre frumusețea firească a vieții, în niște vremuri crepusculare. Timp de o lună puteți vedea, la Muzeu și la Galerie, un manifest al culorilor sufletești și o cuceritoare pledoarie pentru multele fațete care definesc arta contemporană.

CULTURĂ

“Semn - Pomul Vieții”, o înflorire de culori și simboluri în sălile Muzeului

La a șasea înfățișare în fața iubitorilor de artă din Satu Mare, seria de expoziții “Semn” s-a întrecut pe sine. “Semn - Pomul Vieții”, salonul internațional deschis vineri la Muzeul de Artă din Satu Mare, este un festin al culorilor, imaginației și simbolisticii.

Tema este într-adevăr una fertilă, reunind imaginarul paradisiac, explozia de culori a toamnei, mitul Căderii din Rai și repararea lui prin Cruce, jocul între dimensiunile micro și macro în natură, legendele erosului sacru și multe alte prisme prin care artiștii invitați își colorează viziunea. S-ar zice că nu lipsește niciun mod de exprimare artistică. Fantezia creatorilor te cheamă spre ea la fiecare pas.

S-au strâns sute de lucrări din cele mai felurite genuri, dar rezultatul final respiră o unitate rar întâlnită, meritul fiind desigur al curatorului, în acest caz Cristina Gloria Opriș. Au venit din toate colțurile țării și de la câțiva artiști stabiliți în străinătate atât de multe și mari lucrări, încât Galeria UAPR din Centrul Nou a devenit urgent un al doilea spațiu alocat expoziției, unde vizitatorii pot descoperi alte surprize.

Culoare de la mic la mare

De la miniaturile ireale de mignone ale Andrei Tămășan-Herțeg de la Galerie până la uriașele instalații complexe din sălile Muzeului de Artă, cea mai discutată și admirată fiind de departe “Arca lui Noe”, un impunător montaj cu ocarine al artistului bucureștean Gheorghe Zaharia, gama de dimensiuni a lucrărilor expuse este cu totul ieșită din comun. Tema lanțurilor coloidale de ADN revine

Una din cele mai admirate și discutate lucrări a fost instalația “Arca lui Noe”, realizată de Gheorghe Zaharia

ne ici și colo, îmbinată cu miturile șarpelui biblic și primului cuplu uman, dar poate cea mai pregnantă metaforă a sursei vieții o găsim în superba pictură a Aureliei Călinescu, “Mirabila sămânță”, care evocă într-o minte avizată și miturile orientale ale hierogamiei. Multe lucrări ar fi ideale în spațiile sacre.

De la mugurii sculptați în sticlă de Ovidiu Hațeganu la ostenitul pom al vieții etalat de Minerva Radu-Mărginean, variațiunile pe tema ciclului de viață vegetal își schimbă mereu tonalitatea, iar asaltul cromatic buimăcește uneori ochii. Noroc cu ruperile de ritm oferite de multele lucrări textile sau de instalații de o simplitate cuceritoare, un exemplu fiind cea a Cristinei Busuioc.

De la studenți talentați la artiști demult consacrați, toți cei ce au contribuit arată cum arta poate vorbi, fără încrâncenare, despre frumusețea firească a vieții, în niște vremuri crepusculare. Timp de o lună puteți vedea, la Muzeu și la Galerie, un manifest al culorilor sufletești și o cuceritoare pledoarie pentru multele fațete care definesc arta contemporană.

Impresionanta listă de artiști

Iată-i pe cei peste 120 de artiști expozați: Mariana Achim, Adorjani Gyorgypal Reka, Katy Andries, Viktor Anghius-Locker, Adriana Andrei, Suzana Ardelean, Rodica Banciu-Regep,

Adriana Bădescu, Marieta Besu, Nata-lița Boeți-Radu, Krzysztof Bojarczuk, Adriana Botezatu, Aurelian Busuioc, Cristina Busuioc, Lilia Cazacu, Aurelia Călinescu, Adriana Căniș-Popa, Nicoleta Cărare, Dorina Cioplea, Elena Felicia Cîmpian, Alina Codin, Eduard Cristian Coman, Viorel Coman, Marius Coman-Sipeanu, Olimpia Coman-Sipeanu, Bianca Andreea Constantin, Lavinia Coșovliu, Iulia Cristea, Marius Cristea, Aurel Cucu, Cristina Cucu, Tudor Cucu, Ana-Maria Cuteanu, Lavinia Dima, Suzana Fântânariu, Cornel Florescu, Anca Frantz, Mariana Frățișă, Mihaela Ganța, Dorel Găină, Georgiana Gămălie, Erika Gergely, Antonela Giurgiu, Ștefan Gnant, Florin Teodor Gră-

dinaru, Diana Harja, Miruna Hașegan, Ovidiu Hațeganu, Ana Domnica Hoble, Raluca Hodoroabă, Ofelia Huțul, Florina Silvia Iepure, Patricia Iusztin, Rodica Rozalia Jianu, Lavinia Csaba, Lepedus Ildiko, Cristina Claudia Lihă, Mirela Maier-Miclăuș, Eugenia Mangra, Ecaterina Marghidan, Gabriela Marica, Marton Kati, Lidia Mărgelu, Jianina Alondra Migodici, Sever Moldovan, Viorica Moruz, Diana Moruz-Chilariu, Manuela Moscal, Muhi Sandor, Onița Mureșan, Gabriela Naftanailă-Leventu, Ecaterina Neagu, Alina Nealcoș, Nicolae Nerțan, Sorin Nicodim, Corina Nicola, Nyiri Zoltan, Georgeta Mihaela Olaru, Maria Olteanu, Cristina Gloria Opriș, Sorin Otinjac, Ioana Palamar, Adriene Greti Papiu, Timea Pașca, Flori Pănescu, Dorel Petreșuș, Livia Ramona Petrescu, Maria Pirtea, Virginia Pișcoran, Cătălin Podoleanu, Lăcrămioara Pop, Vasile Pop-Negreșteanu, Felicia Popescu, George Popovici, Ioan Pop Prilog, Minerva Radu-Mărginean, Marcela Rădulescu, Doina Reghiș-Ionescu, Eugenia Reimschneider, Gabriela Ștefania Roba, Ana-Maria Rugescu, Ana Rus, Cristina Sabău-Trifu, Valer Sasu, Elisabeta Maria Sinea, Oana Alexandra Sedonja, Tomaz Sedonja, Dana Solovăstru, Sorina Stănă, Rodica Strugaru, Szemak Zsuzsa, Tudor Șerban, Liviu Șoptelea, Valentina Ștefănescu, Mihaela Tătuțescu, Radu Tîrnovean, Andrea Tămășan-Herczeg, Mioara Trandafiră, Vasile Tuns, Decebal Gabriel Țăroi, Ioan Aron Țăroi, Victoria Galbenu Țăroi, Horia Țigănuș, Gheorghe Țuțianu, Elena Veronica Vancea, Diana Varga, Veres Wermescher Erika, Zoe Vida-Porumb, Mădălina Vieru, Virginia Videa, Gheorghe Zaharia, Mihai Zaiț, Sergiu Zancu.

La Carei a fost lansat volumul “Colonizarea germană în comitatul Satu Mare” (“A Szatmár vármegyei német telepítés”) - ediție bilingvă

Joi, 26 septembrie 2019, de la ora 17.00, în Sala Cavalerilor a Castelului Károlyi din municipiul Carei a avut loc lansarea volumului „Colonizarea germană în comitatul Satu Mare” („A Szatmár vármegyei német telepítés”) - ediție bilingvă, a autorului Vónház István.

În cadrul manifestării, care a durat două ore, au luat cuvântul o serie de personalități ale vieții politice, administrative, economice, sociale și culturale din județele Satu Mare și Maramureș.

Evenimentul a fost deschis și moderat de prof. dr. Teodor Ardelean, directorul Bibliotecii Județene „Petre Dulfu” din Baia Mare. Au mai luat cuvântul: Blasko Stefan, inginer și om de afaceri, cel care a făcut posibilă traducerea în limba română a volumului, Eugen Kovács, primarul municipiului Carei; Ludescher István, fost viceprimar al municipiului Baia Mare; Johann Forstenheizer, președinte de onoare al Uniunii Șvabilor din Transilvania de Nord și fost președinte al Forumului Democrat al Germanilor, filiala Satu Mare; Bogdan Georgescu, directorul Direcției de Cul-

Evenimentul a fost deschis și moderat de prof. dr. Teodor Ardelean, directorul Bibliotecii Județene „Petre Dulfu” din Baia Mare

tură a municipiului Carei; prof. univ. dr. George Achim; Walter Übelhart, scriitor și vicepreședinte al Forumului Democrat al Germanilor din Baia Mare, din Maramureș și din Regiunea Transilvania de Nord; profesorul și dirijorul Ion Săcăleanu, fostul deputat Pécsi Francisc; Daniela Ciută, președinte al Asociației Culturale ASTRA, Despărțământul „Aurel Coza” Carei; Kerekes Roland, om de afaceri. Volumul a fost prezentat de către conf. univ. dr. Ștefan Vișovan.

La finalul manifestării culturale a fost prezentat un scurt recital de muzică șvabească de către membrii formației Karoler Trio (Tünde Lörincz - voce, Szilveszer Lörincz - chitară și Johann Vezér acordeon).

Cartea aduce un omagiu întregului fenomen de colonizare, își propune misiunea de a face cunoscute originea, istoria și prezența unui grup etnic important și foarte activ cultural și economic.

Satele șvabești din județul Satu Mare reprezintă un bun exemplu pentru bogăția eterogenității culturale din România. Populația șvabă colonizată aici în secolul al XVIII-lea constituie un element important în dezvoltarea socio-economică a Transilvaniei de Nord-Vest din secolele ulterioare.

PERSONALITĂȚI

**Motto: Dulce Bucovină,
Veselă grădină,
Cu pomi roditori,
Și mândri feciori.
(Cîntec popular)**

Ciprian Porumbescu, un cântăreț al neamului românesc

Informația de duminică, o publicație de excepție din județul Satu Mare, a găzduit recent un material privind viața și activitatea lui Ciprian Porumbescu. Făcând o cercetare mai profundă, muzicologul George Sbârcea a publicat o carte în anul 1984, la Editura Ion Creangă, în care găsim informații deosebit de importante pentru cunoașterea și aprecierea personalității și operei tânărului Ciprian Porumbescu.

Autorii acestui material au fost rugați de numeroși cititori să revină cu alte referiri la viața și opera muzicianului și patriotului român din Bucovina.

În imaginea ce se desprinde din biografia lui Ciprian Porumbescu, cititorii vor descoperi pe artistul creator și pe patriotul luptător pentru progresul Neamului Românesc. Cele două noțiuni nu se întâlnesc întotdeauna, dar când ele se întâlnesc dau naștere personalităților făuritoare de istorie.

Considerată ca un tărâm binecuvântat de Dumnezeu, cu peisaje pitorești, Bucovina este una dintre cele mai fascinante regiuni din România. În satele sale autentice locuiesc țărani după principii puternice, care respectă tradițiile și obiceiurile transmise din moși-strămoși. Obiceiurile bucovinenilor pot concura cu succes cu datinile rurale mai cunoscute din Europa. Putem spune că satele sunt mai atrăgătoare, datorită căldurii și prieteniei oamenilor care le populează. Întreaga regiune este conturată de masive muntoase, păduri, pășuni înverzite, peisaje montane și locuințe tradiționale. La fel aici se găsesc cetățile: Cetatea de Scaun a Sucevei, Scheia, Măgura, Cetatea Albă, Orhei, Hotin, Chilia, Neamț, precum și renumitele mănăstiri: Putna, Moldovița, Sucevița, Humor, Probota, Dragomirna, Voroneț.

Ciprian Porumbescu a fost prezent prin scrierile sale în publicațiile din Bucovina, apoi îl regăsim în paginile revistelor, gazetelor și almanahurilor din toate provinciile românești, îndeosebi în *Albina*, *Gazeta Transilvaniei*, *Românul*, *Telegraful român*, *Foaie pentru minte, inimă și literatură*, exprimându-se ca un susținător al limbii române și aș Neamului Românesc.

Ciprian Porumbescu este autorul unor cântece de neuitat, care au însușit cu sunetul lor atât de particular, mai multe generații de Români în lupta lor neînclătinată pentru libertate și unire, aparținând acestor făurari ai istoriei noastre naționale în toate provinciile românești: Moldova, Basarabia, Bucovina, Dobrogea, Muntenia, Oltenia, Banat, Maramureș, Transilvania și Părțile Ungare.

Prin muzica care a scris-o, prin activitatea pe care a desfășurat-o, prin munca sa neîntreruptă, o pildă pentru contemporani și un îndemn pentru posteritate, Ciprian Porumbescu a dat aripi pentru Neamul Românesc. Înclinația sa spre cântecul eroic, stimulator, spre ritmurile care înviează, a înlesnit entuziasmul prielnic legămintelor de credință. În vremuri de restriște pentru frații din provinciile aflate vremelnice sub dominație străină, *Tricolorul* și *Pe-al nostru steag* au însemnat o neînclătinată încurajare de a păstra limba română și Nația Română.

Prospețimea cântecelor a rămas nealterată cu trecerea vremii. Ele continuă să însuflețească pe toți Români, trăind în ele încrederea și mândria, dragostea puternică de Patrie și de Poporul Român.

Reuniunea muzicală „Ciprian Porumbescu” a fost înființată la 16 iulie 1903. În 1911, această asociație a publicat mai multe fascicule din opera lui

Din această dragoste, în toate înfăptuirile scurtei sale vieți (29 de ani), naște sunetul și armonia particulară a muzicii lui. Prin arta sa, simplă, caldă, vibrantă, Ciprian Porumbescu rămâne o prezență vie în sufletul românilor de pretutindeni.

Cum să zugrăvești în cuvinte frumusețea cântecelor lui Ciprian Porumbescu, în care România contemporană își recunoaște propria vibrație? În zelul lor de a-i evoca viața și opera, mulți au încercat acest lucru. De ce n-am încerca odată mai mult, când muzica lăsată de el, cu puternică amprentă a unei experiențe de viață, ne învăluie zilnic în armoniile ei?

Ciprian Porumbescu a fost, prin întreaga sa operă și activitate, un artist angajat.

Opera lui Ciprian Porumbescu

Piese pentru vioară și pian

- *A văzut o rază lină; Cât te-am iubit* (versuri de Matilda Cugler Poni); *Du bist wie eine Blume* (versuri de Heinrich Heine); *Fata popii* (versuri de Dimitrie Bolintineanu); *Frunză verde mărgărit* (versuri populare); *Ich liebe dich* (versuri de Hermann Lingi); *La lună* (versuri de N. Gane); *Lăsați-mă să cânt* (versuri de Matilda Cugler Poni); *Nocturne* (versuri în limba germană); *O dorință*; *Resignation* (versuri în limba germană de Ciprian Porumbescu)

Piese corale la unison

- *Anacron cântă în bem* (versuri de Ciprian Porumbescu)
- *Bericica cristalină* (versuri de Ci-

prian Porumbescu)

- *Cântecul Gintei Latine* (versuri de Vasile Alecsandri)
- *Cântecul Tricolorului* (versuri de Ciprian Porumbescu)
- *Dragoș Vodă cel Vestit* (versuri de Ciprian Porumbescu)
- *Frați la masa întinsă* (versuri de Ciprian Porumbescu)
- *Frunză verde de piperiu* (cântec popular)
- *Hai să ciocnim* (versuri de T. Stefanelli)
- *Hora* (versuri de Ciprian Porumbescu)
- *Imnul Unirii* (Pe-al nostru steag) (versuri de Andrei Bârseanu)
- *Inimă de român* (versuri de Ciprian Porumbescu)
- *Quousque tandem* (versuri în limba latină de Ciprian Porumbescu)
- *Leliță de la munte* (cântec popular)
- *Nu-i viață mai plăcută* (versuri de Ciprian Porumbescu)
- *Să ciocnim* (versuri de Ciprian Porumbescu)
- *Tu, Ileană, dintre brazi* (cântec popular)
- *Țigani se sfătuiră* (cântec popular)

Notă: Am menționat doar piesele de muzică laică publicate în timpul vieții sau imediat după moartea compozitorului.

Piese pentru cor bărbătesc la patru voci

- *Altarul Mănăstirii Putna* (versuri de Vasile Alecsandri); *Cântec de primăvară* (versuri de Vasile Bumbac); *Cântec sicilian* (versuri de Vasile Alecsandri); *Cântec vânătoresc*; *Cisla* (scenă muzicală comică, versuri de Ciprian Porumbescu);

După un an de suferință (versuri de Vasile Bumbac); *Iarna* (versuri de Xenopol); *Ieri o floare radioasă*; *Imn* (Pe cerul Bucovinei); *Imn festiv* (versuri de T. Stefanelli); *Lacrima*; *La malurile Prutului* (vals pentru soliști, cor și pian); *La un nor* (versuri de Dimitrie Bolintineanu); *Luna mai*; *Marșul călărășilor* (versuri de Vasile Alecsandri); *Noapte consolatoare*; *Numele tău*; *O zi frumoasă, ai sosit* (versuri de Vasile Bumbac); *Patria Română*; *Română*; *Românul*; *Românul*; *Salutare, bine te-am găsit*; *Serenadă*; *Zamfiru-n melodie*; *Sosirea primăverii*; *Sunt arboros*; *Tabără română*

Piese pentru cor mixt

Cântec de primăvară (versuri de Vasile Bumbac); *Cântecul Margaretei* (versuri de Vasile Alecsandri); *Cât în Țara Românească* (cu acompaniament de pian); *Frunză verde, foi de nalbă* (cântec popular); *Frunză verde mărgărit* (cântec popular); *Noapte de primăvară* (versuri de Ciprian Porumbescu); *Odă ostașului român* (versuri de Vasile Alecsandri); *Serenadă*, *somn ușor*

Piese pentru pian:

Basme ieșene (vals); *Bătrânesca* (horă lină); *Camelii* (vals); *Coloane române* (cadril pe motive populare); *Fantome* (vals); *Fluturaș de noapte* (polcă franceză); *Hora Brașovului*; *Hora detrunchiților*; *Horă de salon*; *Hora Prahovei*; *Hora 1*; *Hora 3*; *Maricica* (horă); *O dimineață pe Tâmpa*; *O horă națională română*; *O seară la stână* (idilă); *Pe câmpiile Stupcei* (polcă mazurcă); *Peneș Curcanul* (horă de salon); *Potpuriu din opereta Crai Nou* (Ciprian Porumbescu); *Potpuriu de cântece naționale*; *Rapsodia română*; *Sovenir de Nervi* (nocturnă); *Tempi passati* (nocturnă); *Tupilaș prin Năgârșu* (polcă franceză); *Ziua Dunării* (polcă mazurcă și în formă de vals)

Piese pentru vioară și pian

- *Balada*; *Dorul*; *Reverie*

Piese camerale și de orchestră,

nu s-a tipărit nimic

Muzică de teatru

- *Candidatul Linte* sau *rigurosul teologic* (o arie publicată); *Crai Nou*, operetă (pe text de Vasile Alecsandri)

Ciprian Porumbescu s-a stins din viață în zorii zilei de 6 iunie 1883 la Stupca, când ciocăria își ia zborul spre seninul înalt.

A fost înmormântat în cimitirul din Stupca, cu pașiști înflorite, alături de mama sa. Corpul său a fost coborât sub rădăcina stejarilor pe care îi îndrăgea din copilărie. Ciprian Porumbescu își începea somnul prea devreme, la o vârstă când Neamul Românesc ar fi avut nevoie de sufletul lui plin de cântece.

Delegații de la „Junimea română” i-au cântat la căpătâi *Tricolorul*. Părea că niște hohote de plâns penetrează cadența melodiei cunoscute de toți. Să fi plâns țărani pe iubitul lor “Domnișor Țiprian”?

Pe piatra de mormânt au fost săpate versurile:
*Iar când fraților m-oi duce,
De la voi, și-o fi să mor,
Pe mormânt atunci să-mi puneți,
Mândrul nostru tricolor.*

Românii de pretutindeni l-au plâns pe Ciprian Porumbescu. Odată cu el dispărea unul din cei mai înzestrați compozitori de la începuturile muzicii românești culte.

**Prof. dr. Ioan Corneanu,
Mircea Pirlea**

Cei peste 7 miliarde de locuitori ai planetei vorbesc între 6.000 și 7.000 de limbi diferite

Anul acesta, în 26 septembrie, Ziua Europeană a Limbilor și-a serbat majoratul. Se împlinesc așadar 18 ani de când marcăm, în 26 septembrie, Ziua Europeană a Limbilor.

O manifestare care sărbătorește diversitatea lingvistică, plurilingvismul, multilingvismul într-un an cu semnificații speciale. Să nu uităm că anul 2019 a fost declarat de Organizația Națiunilor Unite drept Anul Limbilor Indigene.

Cunoașterea a cât mai multe limbi contribuie la îmbunătățirea calității vieții

Revenind la 26 septembrie, Ziua Europeană a Limbilor, aflăm că încă din anul 2001, când Consiliul Europei a declarat că e Anul european al limbilor vorbite, obiectivul a rămas același an de an, și anume să atragă atenția oamenilor asupra învățării limbilor străine, să îi sensibilizeze cu privire la existența și valoarea tuturor limbilor vorbite în Europa, încurajându-i totodată să învețe cât mai multe limbi. Cunoașterea a cât mai multe limbi străine contribuie enorm la îmbunătățirea calității vieții, această cunoaștere elimină granițele dintre oameni în toate domeniile, inclusiv în cel al afacerilor. Print-o serie de activități interactive, prin cursuri distractive, Consiliul Europei invită anul acesta cei 800 de milioane de locuitori din cele 47 de state membre ale Consiliului să sărbătorească Ziua Europeană a Limbilor. Specialiștii au convingerea că diversitatea lingvistică este cheia unei mai bune comunicări interculturale. Consiliul Europei încurajează plurilingvismul în Europa.

Anul acesta, prin intermediul internetului, Consiliul Europei a creat o platformă în mediul virtual, platformă structurată pe mai multe capitole.

225 de limbi indigene în Europa

Pe platforma online am găsit și o rubrică “Știați că...” și vă propunem să citiți și dumneavoastră câteva informații referitoare la limbi: planeta noastră numără mai mult de 7 miliarde de locuitori care vorbesc între 6.000 și 7.000 de limbi diferite există în jur de 225 de limbi indigene în Europa – aproximativ 3% din totalul mondială majoritatea limbilor lumii sunt vorbite în Asia și în Africa; mai mult de jumătate din populația mondială este bilingvă într-un anumit grad și un mare număr de indivizi sunt plurilingvi, adică vorbesc două limbi sau mai multe; multe limbi conțin 50 000 de cuvinte sau mai mult, dar fiecare vorbitor nu utilizează decât aceiași aproximativ o sută de termeni în conversațiile zilnice; limbile europene aparțin celor trei grupe: limbile germanice, limbile romane și limbile slave ca urmare a afluxului de migranți și de refugiați, Europa este astăzi în mare parte multilingvă. Doar la Londra, în jur de 300 de limbi sunt vorbite (araba, turca, kurda, berbera, hindusa, punjaba etc). Acestea sunt o parte din informațiile publicate pe site. Descoperiți în mediul virtual și curiozități lingvistice, ce limbi vorbesc celebritățile, jocuri, care sunt cele mai lungi cuvinte și faceți-vă o autoevaluare a cunoștințelor lingvistice.

Andrei G.

“Nu știi unde duce drumul meu, dar merg mai bine când te țin de mână.”

(Alfred de Musset)

FILA DE PSIHLOGIE

În ce moment știi exact că ești îndrăgostit?

Simți că te îndrăgostești? Cum poți ști mai exact acest lucru? Care este indiciul? Nu există nicio îndoială că etapele incipiente ale unei relații pot fi confuze. Ai putea să te gândești la propriile sentimente și să te întrebi în același timp ce crede cu adevărat persoana cu care te întâlnești. Atunci când încerci să descifrezi pe deplin emoțiile și să le categorizezi ca fiind specifice îndrăgostirii sau ca fiind doar o atracție trecătoare poate fi destul de dificil. Este ceea ce simți ceva real sau ești doar predispus să simți în acest fel și trebuie să iei o decizie dacă mergi sau nu mai departe?

Pe baza cercetărilor recente (axate pe relațiile heterosexuale), iată câteva aspecte care pot ajuta la clarificarea acestei dileme:

Te surprinzi făcând brusc lucruri noi?

Pe măsură ce oamenii se îndrăgostesc, adesea trec dincolo de gama normală de activități și le încearcă pe cele pe care partenerii lor le favorizează. S-ar putea să te surprinzi că încerci alimente noi, că urmărești emisiuni noi sau că încerci activități noi precum alergarea, pescuitul sau jocurile de noroc. Persoanele care se îndrăgostesc tind să raporteze creșterea conținutului și diversității propriilor concepții despre sine (Aron, Paris și Aron, 1995).

Ai fost mai stresat în ultima vreme?

Dacă ești neliniștit, încordat sau pur și simplu nervos, poate fi un răspuns normal la atmosfera încordată a întâlnirilor sociale repetate cu cineva a cărui impresie contează profund pentru tine.

Ești extrem de motivat să fii cu această persoană?

Trecerea de la o relație întâmplătoare la îndrăgostire poate fi efectul unei substanțe chimice: zonele bogate în dopamină ale creierului sunt implicate în etapele de început ale iubirii (Fisher, Aron,

& Brown, 2005); aceste zone sunt considerate parte a „sistemului de recompensare” a creierului și sunt extrem de motivaționale. Odată ce cuplurile sunt „îndrăgostite” o perioadă, intensitatea acestor emoții tinde să scadă și diferite zone ale creierului, legate mai mult de atașament, devin mai active.

Persoana de care ești atras îți întoarce sentimentele?

Dacă ești o femeie și simți că te-ai îndrăgostit, ar fi interesant să știi că femeile experimentează reciprocitatea în astfel de emoții mai mult decât bărbații (Sanz Cruces et al., 2015). Poate că fe-

meile sunt mai pricepute în a-și reprimă emoțiile până când simt că primesc afecțiune și din partea partenerului sau poate femeile au mai mult succes la a-și seduce partenerul. În ambele cazuri, femeile care se îndrăgostesc tind să ofere reciprocitate afectivă mai des decât bărbații, fiind astfel mai susceptibile să se implice în relații.

Cât de intense sunt emoțiile tale?

Oamenii cu o mare anxietate de atașament (adică își pun sub semnul întrebării propria valoare în relații) tind să experimenteze un grad ridicat de pasiune atunci când romantismul este în devenire (Sanz Cruces et al., 2015). Dacă nu este cazul tău, lipsa de sentiment intens nu este neapărat un semn că pe la tine nu a trecut Cupidon - nu toată lumea se simte la fel când este îndrăgostit. De fapt, cei care au orientări de atașament evitant tind să se îndrăgostească cu mult mai puțin intensitate.

Te îndrăgostești frecvent?

Dacă îndrăgostirea este un sentiment pe care îl simți frecvent, vei avea mai puține șanse să ratezi situația reală de a fi îndrăgostit - dar mai multe șanse de suferință datorită atracției greșite pentru ceva mai mult. Noi dovezi sugerează că bărbații se îndrăgostesc mai frecvent decât femeile (Sanz Cruces, Hawrylak și Delegido, 2015). Cercetătorii pot explica această tendință dintr-o perspectivă evoluționistă, care conectează dragostea cu

sexul: întrucât femeile sunt susceptibile de a fi mai stricte în criteriile alegerii unui partener înainte de a-i declara dragoste, deoarece investiția lor potențială într-un urmaș este mai mare (sarcina, nașterea), astfel de emoții pentru bărbați ar putea fi strict legate de reproducere și, prin urmare, ar putea fi considerate mai avantajoase în context evolutiv.

Ești tentat să spui „te iubesc”?

Ca un semn sigur al interesului romantic, unii oameni sunt mai ezitanți să rostească cele două cuvinte decât alții. Deși ne-am putea imagina că femeile sunt primele care își exprimă dragostea, cercetările asupra cuplurilor heterosexuale indică din nou că bărbații sunt mai predispuși să spună „te iubesc” mai întâi (Harrison & Shortall, 2011). De asemenea, tind să se îndrăgostească mai repede.

Îndrăgostirea este o perioadă de timp deosebit de intensă pentru oricine. Însă e important să căutăm o mulțime de alte răspunsuri în timpul unei faze de îndrăgostire. Dincolo de atracția clară, este această persoană cineva care te va putea susține, te va respecta, te va înțelege și va fi empatic cu tine? Această persoană împărtășește valorile și prioritățile tale? În funcție de aceste întrebări alegem să investim timp și energie pentru a construi o relație de lungă durată.

Sursa:
<https://www.psychologytoday.com/intl/blog/meet-catch-and-keep/201507/how-do-you-really-know-if-youre-falling-in-love>

Părul, instrument al seducției

Părul face parte din arsenalul de seducție al feței. Relația dintre om și părul său este în același timp narcisică și senzuală. Cu cât o persoană va acorda o importanță gestuală mai mare părului său, cu atât mai mult va aparține categoriei celor a căror sensibilitate centrată pe sine este mai mult decât vizibilă. Într-un cuvânt, cu atât mai preocupată va fi persoana respectivă de imaginea sa publică.

Sediul al imaginii publice revalorizabile după bunul plac, mulțumită vizitelor frecvente la coafor, părul îmbunătățește aspectul feței, oferindu-i un cadru care poate să atenueze anumite defecte.

Cu toate că, din punct de vedere biologic, părul bărbatului și cel al femeii au lungimi egale, există o veche tradiție, bazată pe cuvintele Sf. Pavel din Epistola către Corinteni, care leagă părul scurt de imaginea masculină. Fără îndoială, această tradiție a fost întărită de teama bărbaților agresivi de a fi prinși de păr în timpul unei bătălii. Polițiștii recurg deseori la această metodă pentru a-i aresta pe manifestanți.

Părul tuns periută sau chiar ras îi privează de acest avantaj. În schimb, cozile lungi ale femeii îi dau un aer de vulnerabilitate: în mod simbolic, fe-

meia este gata să fie trasă de păr, legată sau târâtă într-o peșteră.

A tăia părul femeii era, pe vremuri, o formă de pedeapsă

A rade în cap o femeie, în care norma este părul lung, a reprezentat o pedeapsă publică folosită până în 1945.

Când a luat sfârșit ocupația Franței de către germani, femeile acuzate că au colaborat cu inamicul au fost tunse, în mijlocul unei mulțimi ostile. Cum de avea valoare de exemplu această pedeapsă? Acest tip de mutilare, deși nu se varsă nicio picătură de sânge, este foarte eficient, din cauză că părul are nevoie de mult timp să crească din nou

și să facă astfel să dispară marca infamiei.

Părul lung purtat pe umeri ascundea un mesaj cu încărcătură erotică

Totuși, femeile cu păr lung se confruntau și ele cu o problemă specială: o cascadă de bucle cu aspect mătăsoș și erotic era considerată adesea mult prea provocatoare în societățile inhibate din punct de vedere sexual.

Puritanii urau senzualitatea părului lung, dar nu le puteau cere femeilor să se tundă, căci înfățișarea lor ar fi fost mult prea puțin feminină și contrară legilor lui Dumnezeu enunțate de Sf. Pavel. Soluția era simplă: părul rămânea lung, însă trebuia să fie ascuns, adică disimulat sub o bonetă strâmtă sau sub orice acoperământ de cap, ori prins într-un coc strâns. Prin urmare, femeile purtau rareori părul despletit în public, iar actul de „a-și lăsa părul să cadă pe umeri” a fost asociat cu momentele de intimitate ale femeii cu soțul ei, în timp ce „revărsarea unei lungi cascade de bucle” lua o mare încărcătură erotică.

În unele epoci, purtarea părului despletit în public era marca „femeilor pierdute”. Una dintre pedepsele rezervate femeilor decăzute era să fie rase în cap, ca să li se ia „însemnele”.

Aspectul podoapei capilare este în strânsă legătură cu starea noastră emoțională

Schimbarea coafurii este un mod de a-ți schimba felul de a fi. Felul în care arată părul se poate transforma după cum vrem; acesta este primul său atu și, fără îndoială, motivul pentru care transformarea sa însoțește rupturile și sfârșirile din viață.

Părul face parte din arsenalul de seducție al feței. Podoaba capilară este considerată un mod de a întineri sau de a ne păstra tinerețea. Ne investim emoțiile în păr pierzându-l uneori temporar, în cazul unui doliu afectiv, sau definitiv, în cazul bărbaților, atunci când viața devine o luptă cotidiană și o sursă de stres maxim. Semnal puternic de seducție, coafura este și un mijloc de a detecta apele în care se scaldă sentimentele iubitelor sau ale iubitei. Același lucru este valabil în privința strălucirii părului și a stării sale obișnuite.

Ca o regulă generală, coafura adoptată depinde de ce se petrece în plan mental. Iar pentru mesajele transmise de felul în care ne purtăm cărarea (pe mijloc sau pe o anumită parte) vă dau întâlnire în numărul viitor).

Sursa:
Dicționar ilustrat al gesturilor, 2013

Pagină realizată de Ioana Zaharia

Producțiile HBO au dominat premiile Emmy 2019

Producțiile HBO au dominat premiile Emmy 2019, rivalii de la Netflix și Amazon completând podiumul odată cu decernarea distincțiilor acordate producțiilor Primetime, duminică noapte, la Microsoft Theater din Los Angeles.

Premiile Primetime Emmy se acordă, în general, în duminică ce precede debutul sezonului de toamnă la televiziunile americane. Gala este difuzată, prin rotație, de cele patru posturi de televiziune majore din Statele Unite ale Americii - CBS, ABC, NBC și FOX. Evenimentul de anul acesta a fost transmis de FOX.

Producțiile rețelei HBO și-au adjudecat duminică nu mai puțin de nouă trofee. În acest fel, postul a totalizat nu mai puțin de 34 de premii Emmy pentru 2019, luând în considerare și trofee acordate la ceremonii organizate anterior în timpul anului (Daytime și Creative Arts). Amazon a tras linie duminică după 7 trofee, totalizând astfel 15 trofee, iar Netflix, cu numai patru premii câștigate duminică, rezistă în cursa în care anul trecut a fost la egalitate cu HBO, reușind să totalizeze nu mai puțin de 27 de trofee Emmy în acest an, arată L.A. Times.

În ceea ce privește seriile, competiția a fost dominată de ultimul sezon din "Game of Thrones/ Urzeala Tronurilor", care și-a adjudecat în total 12 trofee, urmat de docudrama "Chernobyl/ Cernobil", cu zece premii, și comedia "The Marvelous Mrs. Maisel", cu 8 distincții, notează, Hollywood Reporter.

Serialul "Game of Thrones/Urzeala Tronurilor" a primit duminică la Los Angeles premiul Primetime Emmy pentru cel mai bun serial dramă, acesta fiind cel de-al patrulea premiu din

această categorie câștigat de serialul american.

Câștigătorii Premiilor Emmy 2019
- Lista completă:
- Cel mai bun serial TV-comedie: Fleabag
- Cel mai bun serial TV - dramă: Game Of Thrones
- Cea mai bună mini-serie tv: Chernobyl
- Cel mai bun film pentru televiziune: Bandersnatch (Black Mirror)
- Cel mai bun actor într-o mini-serie sau film de televiziune: Jharrel Jerome, When They See Us
- Cea mai bună actriță într-o mini-

serie sau film de televiziune: Michelle Williams, Fosse/Verdon
- Cel mai bun actor într-un serial TV - comedie: Bill Hader, Barry
- Cea mai bună actriță într-un serial de comedie: Phoebe Waller-Bridge, Fleabag
- Cel mai bun actor într-un serial TV - dramă: Billy Porter, Pose
- Cea mai bună actriță într-un serial TV - dramă: Jodie Comer, Killing Eve
- Cel mai bun actor în rol secundar într-un serial TV - comedie: Tony Shalhoub, The Marvelous Mrs. Maisel
- Cea mai bună actriță în rol secundar într-un serial TV - comedie: Alex Borstein, The Marvelous Mrs. Maisel

- Cel mai bun actor în rol secundar într-un serial TV - dramă: Peter Dinklage, Game of Thrones
- Cea mai bună actriță în rol secundar într-un serial TV - dramă: Julia Garner, Ozark
- Cel mai bun actor în rol secundar într-o miniserie sau film de televiziune: Ben Whishaw, A Very English Scandal
- Cea mai bună actriță în rol secundar într-o miniserie sau film de televiziune: Patricia Arquette, The Act
- Cea mai bună actriță guest star într-un serial dramă: Cherry Jones, The Handmaid's Tale
- Cel mai bun actor guest star într-un

serial dramă: Bradley Whitford, The Handmaid's Tale
- Cea mai bună actriță guest star într-un serial comedie: Jane Lynch, The Marvelous Mrs. Maisel
- Cel mai bun actor guest star într-un serial comedie: Luke Kirby, The Marvelous Mrs. Maisel
- Cel mai bun prezentator al unei emisiuni tip reality show: RuPaul, RuPaul's Drag Race
- Cea mai bună emisiune tip reality show/competiție: RuPaul's Drag Race
- Outstanding Variety Sketch Series: Saturday Night Live
- Structured Reality Program: Queer Eye

Actorii din Friends au postat aceeași imagine pentru aniversarea a 25 de ani de la premiera serialului

Actorii din Friends au postat aceeași imagine pentru aniversarea a 25 de ani de la premiera serialului. Pe 22 septembrie se împlinesc 25 de ani de la premiera serialului Friends, iar actorii au postat aceeași imagine pentru a marca acest moment.

Patru dintre actori au postat pe Instagram încă de joi seară aceeași imagine pentru a marca acest moment, singurii absenți fiind Jennifer Aniston și Matthew Perry, care nu au conturi pe platformele de social media.

Courtney Cox, cea care a jucat rolul Monicăi Geller, a postat o imagine cu faimosul grup, mulțumindu-le în același timp fanilor din întreaga lume pentru sprijinul lor.

"Sărbătorind o seară de joi acum 25 de ani. Mulțumesc tuturor fanilor loiali din întreaga lume. Cu siguranță ați fost acolo pentru noi! Îi iubesc pe acești oameni! @schwim @lisakudrow @mleblanc #seriouslyjen? #youtoomathew #friends", atrăgând astfel atenția că doi dintre foștii ei colegii nu au cont de In-

stagram. Prima frază a fost preluată și de cei patru actori, alături de poză.

David Schwimmer, cel care a interpretat rolul lui Ross Geller, fratele Monicăi, a postat și el imaginea, adăugând, #Stillthereforyou (în continuare acolo pentru tine, n.r.), amintind de melodia folosită în genericul serialului.

Aceeași imagine a fost preluată și de Lisa Kudrow, Phoebe Buffay în serial, amintind de legătura puternică formată între actori. „Putem fi în locuri diferite, însă suntem întotdeauna conectați. #Comeonalreadyjen (haide Jen, n.r.)", atrăgând și ea atenția asupra prieteniei sale, Jennifer Aniston, pentru absența din mediul online.

Ultimul care a postat imaginea este Matt LeBlanc, care a interpretat rolul amuzantului Joey Tribbiani. „Pare că s-a întâmplat totul ieri. Mulțumesc fanilor pentru viziune.”

Friends este cu siguranță unul dintre cele mai îndrăgite seriale, fiind urmărit în continuare de mii de fani din întreaga lume.

Patrick J. Adams a făcut publice noi imagini cu Meghan Markle din perioada filmărilor pentru „Suits”

Săptămâna aceasta are loc difuzarea ultimului episod din serialul "Suits", iar cu această ocazie, Patrick J. Adams a postat numeroase imagini din culise, printre care și unele în care apare Meghan Markle.

Fanii lui Meghan Markle pot vedea imagini nepublicate până acum cu aceasta, Patrick J. Adams aducând un omagiu serialului Suits cu ocazia difuzării ultimului episod săptămâna aceasta. Actorul, care a interpretat rolul lui Mike, partenerul lui Rachel (personajul lui Meghan), a postat în weekend mai multe imagini surprinse de-a lungul anilor. „Săptămâna aceasta va fi difuzat ultimul episod din Suits și o călătorie în care am fost împreună aproape 10 ani se va încheia.

Așadar, mi se pare firesc să postez câteva imagini zilele următoare cu momente de la începutul serialului.”

Patrick a postat astfel numeroase imagini cu colegii săi, chiar și cu Meghan Markle, cea care a interpretat rolul lui Rachel Zane până în 2017. În imagini Meghan apare alături de colegii săi sau în diferite ipostaze surprinse de actor.

Meghan Markle a renunțat la rolul său în noiembrie 2017, aceasta logodindu-se cu Prințul Harry. Colegii ei s-au bucurat pentru această schimbare, postând și un mesaj pentru aceasta: „Din partea noastră, a tuturor celor de la USA Network și Universal Cable Productions, vrem să transmitem cele mai sincere felicitări lui Meghan Markle și Prințului Harry pentru logodna lor. Meghan a fost parte din familia noastră pentru șapte

ani și a fost o plăcere să lucrăm împreună. Vrem să îi mulțumim pentru pasiune și dedicarea pentru Suits și îi dorim tot binele.”

Potrivit declarației lui Wendell Pierce, cel care interpretează rolul tatălui lui Meghan în serial, Prințul Harry a venit să o viziteze pe aceasta pe platourile de filmare și, dacă ar fi avut ocazia, Wendell

ar fi avut chiar și un mesaj pentru acesta. „El a venit pe platourile de filmare într-o zi, prințul.”

Nu am avut șansă să îl văd, însă dacă aș fi făcut-o, eram pregătit să îi zic, ca tatăl ei de la televizor, 'Îi frângi inima, îți voi rupe maxilarul.' Chiar voiam să îi zic asta”, a spus amuzat Wendell în cadrul emisiunii KTLA 5 Morning News.